

DEBAT SOBRE UNA GESTA

AURI GARCIA MORERA

Felix Baumgartner va aconseguir diumenge el que cap altre home havia aconseguit abans. Va pujar amb globus fins a l'estratosfera, va saltar al buit des d'allà i va superar la velocitat del so durant la caiguda. Però, a banda dels rècords personals, Baumgartner també va batre rècords d'expectació als mitjans i a la xarxa. Almenys 150 canals de televisió van emetre en directe els preparatius i el salt. En el moment de màxima audiència, Teledeporte va reunir 4,3 milions d'es-

pectadors a l'estat espanyol, mentre que la transmissió en *streaming* de YouTube va reunir més de 8 milions d'internautes. Baumgartner també va monopolitzar les converses a les xarxes socials, i va aparèixer a totes les portades dels diaris de l'endemà. Una jugada rodona per a Red Bull, la marca que va organitzar l'esdeveniment, que va aconseguir la publicitat que buscava.

Riscos per a la salut

Aquest circ, però, va posar en perill la salut de Baumgartner, segons expliquen els especialistes consultats per l'ARA. Els metges no s'atreve-

xen a dir que els organitzadors i el protagonista anessin massa lluny amb el salt des de l'estratosfera a velocitat supersònica, però sí que avisen que els riscos fan que no sigui una pràctica recomanable. Joan Bosch, especialista en medicina de l'esport de l'Hospital Sant Rafael, explica que "el gran risc era que, a una velocitat tan alta, es podia quedar sense irrigació al cervell, perdre la consciència i perdre el control". De fet, el mateix Baumgartner va reconèixer que durant uns segons va creure que perdia el coneixement. Va ser el moment en què va començar a fer voltes incontrolades, que

segons Bosch va ser "el moment més perillós", també mèdicament.

Miquel Gómez, cardiòleg del Parc de Salut Mar i de Coractiva, una empresa especialitzada en controls cardiovasculars per a esportistes, considera que també "s'ha de posar èmfasi en el risc cardiovascular". Gómez explica que encara que Baumgartner passés tota mena de controls mèdics i no li detectessin cap problema, "aquest tipus d'esforç tan límit pot generar arítmies". Bosch matisa que aquest risc no és tan excepcional com el de la circulació de la sang, i que "es pot comparar al de qualsevol esportista d'elit".

Repte o circ?

El salt de Felix Baumgartner des de l'estratosfera actualitza la reflexió sobre els perills de portar el cos humà al límit

Altres esportistes que han posat a prova la seva resistència

Kilian Jornet

El català ja és el *skyrunner* amb més títols de tota la història. Aquest cap de setmana va aixecar la seva quarta Copa del Món de curses de muntanya. Al setembre també va guanyar la cursa dels Cavalls del Vent: un recorregut de 84 quilòmetres amb un desnivell acumulat de 12.180 metres, que va fer en menys de nou hores.

David Meca

La carrera d'aquest nedador està marcada pels reptes. El 2006, el campió del món de 25 km en aigües obertes va creuar nedant els 110 km que separen la península Ibèrica de les illes Balears. Més d'un dia d'esforç ininterromput. El 2009 va creuar tres vegades l'estret de Gibraltar. També ha creuat el llac Ness amb temperatures gèlides.

Admet, però, que les circumstàncies úniques del salt de Baumgartner feien que fos encara més alt: "El risc hi era, sobretot per l'estrès, que fa pujar la freqüència cardíaca, i amb el salt encara més".

En canvi, els especialistes aclareixen que altres factors considerats com un risc en realitat estaven absolutament controlats. Preguntat per la influència de l'alçada i aspectes relacionats com la poca presència d'oxigen, la baixa pressió o la baixa temperatura, Bosch respon que "aquests punts els solucionava l'equipatge". Un vestit espacial pressuritzat i amb escafandra autò-

noma que, segons Bosch, "s'assemblava més al d'un astronauta que al d'un pilot d'un caça".

Dur el cos al límit

Els metges consultats consideren que altres esportistes que han portat el seu cos al límit –com ara Kilian Jornet, David Meca i Alain Robert– també han posat en perill la seva salut. "Tot són situacions que estan fora d'allò per a què el cos està fet, l'organisme humà no està fet per suportar aquestes situacions", explica Miquel Gómez, que assegura que aquest tipus d'activitat "no és recomanable" per a la població en

01. El salt al buit des de la càpsula. 02. El moment més perillós de la caiguda vist des del casc. 03. Ajustant el vestit espacial.

RED BULL

general. "Els són gent que es controla molt, i tot i així es posen en situació de risc", afegeix.

Joan Bosch coincideix a assenyalar que són situacions "totalment fora del que és normal per a l'ésser humà", i destaca els casos de Jornet i Meca com els més extrems per a la salut, mentre que emmarca Baumgartner i Robert en una altra mena de risc. "Jornet i Meca sí que porten el seu cos al límit i exploren fins on poden arribar", diu Bosch. Nedar o córrer pujant i baixant muntanyes durant més de 24 hores, sense parar, surt del que és normal per al cos humà: "A l'home no el van

inventar per estar 30 hores a l'aigua, i el cas del Kilian s'assembla més a córrer de manera normal, però tampoc és òptim. Amb les seves condicions humanes excepcionals i amb els controls que passen, per ells pot ser més o menys acceptable, però per a la resta dels mortals seria anar massa lluny".

Els dos metges coincideixen a dir que aquestes activitats no són recomanables i ressalten que per fer qualsevol activitat física intensa, encara que no sigui tan extrema, és imprescindible fer-se proves. "És el gran déficit d'aquest boom per fer esport", lamenta Gómez. —

Alain Robert

Conegut com l'Spiderman francès, aquest escalador urbà que fa servir només els seus peus i mans s'ha fet famós per escalar els gratacels més alts del món i edificis emblemàtics com la Torre Eiffel. Ha estat detingut moltes vegades i obligat a abandonar la seva gesta i a pagar una multa. El 2007 va escalar la Torre Agbar.

L'aportació científica del salt de Baumgartner

El salt de Felix Baumgartner "beneficiarà la comunitat científica", segons l'organització, ja que la informació obtinguda permetrà "avançar en seguretat aeroespacial". Per exemple, amb el desenvolupament d'una nova generació de vestits espacials i d'altres sistemes que han de permetre evacuacions cap a la Terra. Els grans beneficiats d'aquests avenços seri-

en, a més dels astronautes actuals, els turistes espacials. Les dades obtingudes durant el salt també permetran desenvolupar protocols per a l'exposició a l'alçada i a la velocitat, a més de l'exploració dels efectes que tenen per al cos humà l'acceleració i la desacceleració. L'estudi de la manera com va actuar el paracaigudes facilitarà la innovació en aquest camp.